

[Kaj Poulsen]

nerne naturligtvis har sørget for, at ledige, der på grund af ferie, sygdom eller andet ikke har kunnet deltage i et jobtilbud og ikke har kunnet opnå de 1.040 timer, har fået de timer, de har manglet. Hvorfor? Fordi kommunen selvfølgelig har en interesse i, at folk har beskæftigelse, således at de ikke belaster de sociale systemer. Kommunen behøver ikke at tage de hensyn, for nu har regeringen og det radikale venstre sørget for, at de pågældende ryger lukt over i forlængede dagpenge, først 70 pct. og så 55 pct., en lavere betaling, end hvis de var kommet på bistandsloven.

Hvordan er det så gået med forudsætningen, efter at man har lavet forliget? Under førstebehandlingen fik vi at vide, at arbejdstilbudsordningen var utrolig dårlig. Den havde ikke opfyldt forventningerne. Det var kun $\frac{1}{3}$, der havde fået beskæftigelse, og derfor skulle den selvfølgelig laves om, så vi kunne få de mennesker lukket ud af systemet. Det har man faktisk fortsat med at påstå, indtil man lavede et nyt forlig. Så var man nødt til at lave forudsætningerne om for at få det til at hænge sammen med det antal uddannelsespladser, man påstår man har, og det gør man faktisk i svaret på spørgsmål nr. 214. Der skriver man:

»De hidtidige erfaringer viser således, at halvdelen af de tidligere arbejdstilbudsmottagere selv skaffer sig arbejde i det omfang, det medfører, at de ikke mister dagpengereguleringen.«

50 pct.! Hvad er det, man plejer at sige? Man plejer at sige, at de hidtidige erfaringer viser imidlertid, at ca. $\frac{1}{3}$ af de hidtidige arbejdstilbudspersoner kan forventes selv at skaffe sig arbejde og dermed ikke har ret til yderligere uddannelsesydelse.

Tænke sig, at man er nødt til at lave så voldsomt om på forudsætningerne for at foregøgle, at man har klaret problemerne. Hvis ministerens sidste svar er rigtigt, nemlig at det er 50 pct., der selv skaffer sig arbejde, har arbejdstilbudsordningen jo været en bragende succes. Hvorfor så lave den om? Jo, man skal lave om, fordi man vil have dem ud på nedsatte dagpenge.

Vi synes, det er uanstændigt, at man kan bruge argumenterne på den måde.

Vi har i udvalget spurgt, hvor arbejdsministeren vil få alle de pladser fra i efteruddannelsen, som hun påstår hun vil fremskaffe. Vi

har selvfølgelig spurgt på baggrund af, at metalindustriens efteruddannelsesudvalg har lavet et notat i denne sag, hvori man siger:

»I 1985 forventes der afsat 40 mill. kr til de pågældende arbejdsmarkedsuddannelser. Af dette beløb afsættes ca. 24 mill. kr. til drift og resten til etablering. Driftsmidlerne fordeles mellem efteruddannelse og specialarbejderuddannelse i forholdet 2:1, hvilket betyder, at der vil være 8 mill. kr. til efteruddannelsesforløb. Såfremt jern- og metalindustrien får tildelt en andel af disse midler efter samme fordelingsnøgle som efteruddannelsesmidler i øvrigt, kan der inden for vort område iværksættes aktiviteter for 4,2 mill. kr. Dette svarer til ca. 100 kursister, såfremt størrelsesholdet sættes til 12 af en gennemsnitlig kursusvarighed på 20 uger.«

Man kan altså skaffe plads til 100 kursister inden for Jern og Metal, som tager hovedparten af efteruddannelsen, og alligevel påstår man fra ministeriet, at man rask væk skaffer 600 pladser med denne bevilling. Det er dokumenteret fejlagtigt.

Ministeren har i et af de svar, vi har fået, efter at der var lukket for spørgsmål i udvalget, sagt, at hun ikke kendte papiret. Det skal ministeren komme til, for nu får vi et udvalgsarbejde, så vi kan få dette her behandlet anstændigt.

Det skal være det sidste, jeg tager fat på. Når jeg har sagt, at vi har haft et meget grundigt udvalgsarbejde, så er det afgjort sandt. Der er stillet mange hundrede spørgsmål, og formanden har kørt det med meget liberal hånd, og det er gået glimrende, men kun indtil den 15. maj i år, for så stod der lakonisk på en indkaldelse til arbejdsmarkedsudvalget, at flertallet havde bestemt, at der nu var lukket for skriftlige spørgsmål, fordi man nu skulle til at afgive betænkning. Vi havde hørt rygter om, at der var nogle forhandlinger i gang, men udvalget fik ikke noget at vide. Udvalget kunne ikke arbejde – der var jo lukket for, at vi kunne stille spørgsmål.

Natten mellem den 21. og 22. kom der ud fra de nedrullede gardiner en ny forligsaftale mellem det radikale venstre og regeringen, som af det radikale venstre blev betegnet som 1980ernes reform, et forslag, som faktisk fuldstændig ændrer det forslag, vi her behandler, idet man har rykket startdatoen 2 år. Ingen beregninger om de samfundsøko-